

[Bækgaard.]

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag har ikke nogen stor Rækkevidde. Ændringen til den bestaaende Lovs § 1 gaar ud paa at forhøje Grundbeløbet fra 20 Mill. Kr. til 100 Mill. Kr. Som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen sagde, er Prisniveauet, siden Loven blev til i 1889, steget meget stærkt, sikkert nogenlunde med de Procenter, som det ærede Medlem nævnte; om det derfor er rigtigt nu at forhøje Beløbet netop fra 20 Mill. Kr. til 100 Mill. Kr., ved jeg saamænd ikke, men det kan vi drøfte i det Udvalg, der vil blive nedsat. Vi er i Øjeblikket oppe paa et højt Prisniveau; om det holder sig paa den Højde, kan ingen sige, men et Beløb som 100 Mill. Kr. er i hvert Fald ikke helt lille.

Jeg er ganske enig med de to ærede foregaaende Talere i, at de Brandforsikringselskaber, der findes nu og eventuelt senere kommer til, gerne skulde være af en saadan Størrelse og være saa velfunderede, at de byder fuld Sikkerhed, ikke alene for de forsikrede, men ogsaa for Panthaverne. Det vilde være en Kalamitet ikke alene for den forsikrede, hvis Ejendommen brænder, om han ikke kunde faa Erstatningen betalt, men ogsaa for den, der har Pant i Ejendommen, og det skulde ikke gerne være saadan, at Panthaverne paa Grund af Brandforsikringselskabernes Svaghed veg tilbage for at indskyde Prioriteter i Ejendommene. Jeg kan derfor fuldt ud tiltræde Bemærkningerne om, at Brandforsikringselskaberne skal være af en saadan Størrelse og af en saadan Soliditet, at ingen risikerer noget ved at have brandforsikret i de Selskaber, som tegner den Slags Forsikringer. Jeg er derfor helt indforstaaet med den Tilføjelse til Lovens § 4, hvorefter der skal være en Garantikapital; det er rimeligt, at der er et Beløb at falde tilbage paa, hvis der straks efter nye Selskabers Start skulde indtræde Skader af betydelig Størrelse.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget, og jeg skal gerne yde min Støtte til, at Behandlingen kan foregaa hurtigt, saaledes som det er ønsket.

Axel Christensen: De her foreslaaede Ændringer i Loven om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger tilsigter jo at betrygge hele det Forsikringsforhold,

som Loven omhandler. Det er ganske naturligt, at man nu ændrer de oprindelig fastsatte Kapitalgrænser for Dannelsen af nye Brandforsikringsforeninger, saa at disse kan faa en større Forsikringsbestand at støtte sig til, og det er ligeledes naturligt at ændre Kravene med Hensyn til Reservefond og Garantikapital i Betragtning af de større Forsikringsbeløb. Jeg kan fuldt ud tiltræde Bemærkningerne til Lovforslaget om, at der skal være de fornødne Midler til Raadighed for de enkelte Foreninger, saa at de kan imødegaa eventuelle større Brandskader. Den Betyggelse, som gennem Aarene er oparbejdet af vore Forsikringselskaber, vil mit Parti i det hele taget være med til yderligere at underbygge.

Da der nu fra anden Side er udtalt Ønske om en Udvalgsbehandling, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet vi i Udvalget vil faa Lejlighed til nærmere at drøfte Spørgsmaalet om Fastsættelsen af de Grænser, der er stillet Forslag om. Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Medvirken til den videre Behandling af Lovforslaget.

Justitsministeren (Harald Petersen):

Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, der fra alle Sider er blevet Lovforslaget til Del. Jeg skal bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke har noget at erindre imod, at Lovforslaget udgaar til en kortere Udvalgsbehandling, hvor vi kan drøfte de enkelte Emner, der i det hele taget kan være Spørgsmaal om at drøfte. Specielt vil jeg takke det ærede Medlem Hr. Hans Hansen for de Beregninger, han allerede har foretaget, og som viser, at det Tal, Ministeriet er kommet til, nemlig de 100 Mill. Kr. som Grundbeløb, er blevet truffet ganske rigtigt.

Det ærede Medlem spurgte, om der ikke var Anledning til at ændre andre Ting i Loven. Det har ikke været Hensigten, at Loven skulde optrykkes som en Lovbekendtgørelse, og saa foretager man normalt ikke alle de forskellige redaktionelle Ændringer, som følger af den senere Lovgivning, der nødvendigvis maa have ændret en saadan gammel Lov paa enkelte Punkter. Det blev bl. a. nævnt, at man i 1889 regnede med Alen, men det er for saa vidt allerede ændret ved Meterloven af 1908, ifølge hvilken man ikke længer, naar man beskæftiger sig med denne Lov, arbejder med Alen, men med Meter. Paa samme Maade følger det af Tinglysningsloven, at man ikke længer arbejder med Panteattester,